

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/185/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121211024
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121211024.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 15Csp/185/2021

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Johanou Bertovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D. E. F., právne zastúpeného: JUDr. Igorom Šafrankom, Advokátska kancelária, Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: 365.bank, a.s. , so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, o primerané finančné zadostučinenie 1520,93 € takto:

rozhodol:

2 15Csp/185/2021

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 610,- € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, počítaných zo sumy uvedenej vo výroku I. tohto rozsudku, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

6 15Csp/185/2021

Žalobca sa žalobou doručenou Okresného súdu Prešov dňa 20.12.2021 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1520,93 EURO a náhrady trov konania.

Žalobca odôvodnil žalobu tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 8Csp/198/2019 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná v oboch uplatňovaných nárokoch, rozsudkom Okresného súdu Prešov, pod sp. zn. 8Csp/198/2019, zo dňa 14.8.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 16CoCsp/13/2020, zo dňa 31.5.2021 (ďalej len Základné konanie), ktorý nadobudol právoplatnosť 14.6.2021. Súd rozhodol, že: „Žalovaný je povinný vydať žalobkyňi

bezdôvodné obohatenie vo výške 920,93 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 920,93 € od 2.10.2019 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 5747284988, zo dňa 7.7.2011, v časti 2. Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod 6., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“ Ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie (ďalej len PFZ) za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. PFZ má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ, len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. V tejto súvislosti dávam do pozornosti, že na rozdiel od iných inštitútov finančného zadostučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadostučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadostučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške aby mala, nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ, suma o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. V danom prípade treba zdôrazniť, že žalovaný nielenže v Zmluve o úvere č. 5747284988, zo dňa 7.7.2011, používal neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa o sumu 920,93 EURO, čiže zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie spotrebiteľského práva. Nakoľko je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, PFZ preto požaduje vo výške 1 520,93 EURO, pričom nárok ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 920,93 EURO a za neprijateľnú zmluvnú podmienku požadujem 600,-EURO (920,93 EURO + 600,- EURO = 1 520,93 EURO). Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v Základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/198/2019, zo dňa 14.8.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 16CoCsp/13/2020 a ich odôvodneniami, ktoré sú hmotnoprávnou podmienkou nároku na PFZ a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v Základnej veci, nie je možné v konaní o PFZ ani rozširovať ani zužovať. Okresný súd Prešov v konaní vydal platobný rozkaz spisová značka 15Csp/ 185/2021 zo dňa 17. januára 2022, proti ktorému žalovaný včas podal odpor. V dôsledku včas doručeného odporu súd s poukazom na § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v odpore doručenom Okresnému súdu Prešov 28.02.2022, v ktorom uviedol, že: Finančné zadostučinenie nie je koncipované ako sankcia veriteľovi, ale ako náprava pre dlžníka. Podľa názoru Okresného súdu Martin, sp. zn. 10Csp/59/2017 podľa § 3 ods. 5 citovaného zákona proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav a to a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované zákonné ustanovenie podľa presvedčenia súdu však nemožno vykladať tak, že právo na primerané finančné zadostučinenie má každý spotrebiteľ, ktorý

vytkne a to úspešne, napr. nejakú vadu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa presvedčenia súdu je ho nutné vykladať tak, že poskytnutím finančného zadosťučinenia má byť kompenzovaná istá ujma, ktorá spotrebiteľovi v dôsledku porušenia práv priznaných mu právnymi predpismi dodávateľom vznikla. Žalobkyňa pri zdôvodňovaní nároku na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 € argumentovala tým, že sa jej banka vyhrážala exekúciou, neprestajne jej posielala upomienky, keď sa dostala do omeškania s úhradou splátok a pod.. Obdobne vypovedala aj jej sestra. Obe konštatovali, že je v dôsledku takéhoto postoja banky boli vystresované. Súd konštatuje, že zasielanie upomienok pri omeškaní dlžníka s úhradou splátok, prípadne upozornenie na možné súdne vymáhanie pohľadávky a následnú exekúciu, je štandardný a obvyklý postup veriteľov, ktorí sú bankovými, ale aj nebankovými subjektmi. Je samozrejmé, že dlžník je v takomto období vystresovaný, nakoľko si uvedomuje vlastnú insolventnosť a jej možné následky, čo je opäť pocit, ktorý je u dlžníkov bežný a prirodzený. Na to, aby sa mohol žalobca domáhať priznania primeraného finančného zadosťučinenia je potrebná, aby mala v prvom rade právoplatný rozsudok, v tomto prípade o určení neprijateľných zmluvných podmienok. Bez existencie takéhoto právoplatného rozhodnutia nie sú splnené podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovanému nie je jasné z čoho vychádzal žalobca pri určení výšky finančného zadosťučinenia a prečo žiada od žalovaného sumu 1520,93 EURO. V žalobe žalobca uvádza, že nárok, ktorý požaduje zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný sa na jeho úkor obohatil o sumu 920,93 EURO a za neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje 600 EURO. Žalobca výšku finančného zadosťučinenia žiadnym spôsobom neodôvodnil a ani v tomto smere nepredložil a nenavrhol žiaden dôkaz. „Aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazuje okresný súd (sp. zn. 3Obo 147/2007, 6Obo 302/2006) napriek tomu, že v súvislosti s priznanou výškou finančného zadosťučinenia je treba uviesť, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je nárokom objektívnym, ktorý nie je viazaný na naplnenie akýchkoľvek subjektívnych podmienok, totiž vyplýva, že je treba mať na zreteli, že finančné zadosťučinenie a jeho výška má byť „kompenzáciou za nevyčísliteľné straty, ktoré postihnutý utrpel“, resp. „prihliadne sa aj na to, aby náhrada ujmy predstavovala určitú satisfakciu za stav, ktorý musel žalobca týmto konaním žalovaného strpieť“. Inak povedané, aj keď predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa to, aby spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej predpismi na jeho ochranu, je treba zrozumiteľne uviesť, či a ktoré práva žalobcu ako spotrebiteľa boli porušené postupom žalovaného a posudzovanou úverovou zmluvou v danom, konkrétnom - tu v prejedávanom prípade. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnúť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobca zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnou je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch. Súd musí o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych zistených skutkových okolností. Súd prihliadne na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Až na základe takto zistených skutočností je možné určiť výšku zadosťučinenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že hlavným kritériom pri finančnom zadosťučinení je kritérium primeranosti (výšku uvedenú v petite nemôže súd prekročiť).“ V tomto smere pritom podľa žalovaného nie je postačujúce, pokiaľ žalobca navrhuje určitú sumu primeraného finančného zadosťučinenia, avšak túto požadovanú výšku žiadnym spôsobom neodôvodní v tom smere, aký vplyv malo alebo mohlo mať porušenie práva spotrebiteľa na jeho osobu, a to zvlášť za skutkových okolností tohto prípadu. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal nevyčísliteľné straty, ktoré utrpel. Je na voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnúť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobca zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnou je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný žiada, aby súd Platobný rozkaz zrušil a žalobu zamietol ako nedôvodnú, pričom žalovanému priznal právo na náhradu trov konania.

Žalobca sa k odporu nevyjadril napriek tomu, že súd ho k tomu vyzval výzvou doručenou mu 11.3.2022. Na pojednávaní dňa 27.10.2022 žalobca uviedol: Žalobca trvá na žalobe. Mám za to, že podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia boli splnené. Žalobca bol v základnom konaní úspešný, a to jednak v časti tej, že namietaná zmluvná podmienka bola určená ako neprijateľná a zároveň žalovaný bol zaviazaný vydať bezdôvodné obohatenie. Čo sa týka žiadanej sumy neprimeraného finančného zadosťučinenia, žalobca má za to, že ide o sumu dôvodnú a to s poukazom

na to, že bolo priznané bezdôvodné obohatenie vo výške 923,90 Eur spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania a taktiež bola konštatovaná neprijateľná zmluvná podmienka, pričom za adekvátne primerané finančné zadosťučinenie v tejto časti považuje sumu 600,- Eur. Navrhuje súdu, aby žalobe vyhovel a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň právna zástupkyňa žalobcu žiada o zaslanie zápisnice z pojednávania.

Na pojednávaní dňa 27.10.2022 žalovaný uviedol: Žalovaný odkazuje na písomné podania doručené v tomto konaní. Návrh na primerané finančné zadosťučinenie považuje za nedôvodný a za nepreukázaný. Primerané finančné zadosťučinenie, resp. jeho výška nebola nijako špecifikovaná. Pokiaľ ide o sumu 920,93 Eur, ide o bezdôvodné obohatenie, ktoré bolo už vyplatené žalobcovi. Podľa názoru žalovaného ide o snahu duplicitne sa obohatiť na strane žalobcu. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia priznanú v inom konaní, právny zástupca poukazuje na rozhodnutie OS Prešov sp.zn. 11Csp/221/2018 a KS PO 9CoCsp/31/2021, kde bola priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia 50,- Eur. Vzhľadom na uvedené žalobu je potrebné považovať za nedôvodnú, zmietnuť žalobu a priznať právo na náhradu trov konania žalovanému v rozsahu 100 %. Zároveň právny zástupca žalovaného požiadal o doručenie zápisnice na adresu advokátskej kancelárie RELVANS. PZ žalovaného predkladá súdu a PZ žalobcu rozsudok OS Prešov 11Csp/221/2018 a KS PO 9CoCsp/13/2021.

Súd vo veci vykonal dokazovanie všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili strany konania: Žaloba na č.l. 1-3, rozsudok OS P 8Csp/198/2019 na č.l. 5-9 zo dňa 14.08.2020, rozsudok KS v Prešove 16CoCsp/30/2020 z 31.05.2021 na č.l. 10-14, platobný rozkaz 15Csp/185/2021 zo dňa 17.01.2022 na č.l. 22, odpor proti platobnému rozkazu zo strany žalovaného zo dňa 28.20.2022 na č.l. 27-28, uznesenie Okresného súdu Prešov 15Csp/185/2021 zo dňa 03.03.2022 na č.l. 35-37, rozsudok Okresného súdu Prešov 8Csp/198/2019 zo dňa 14.08.2022 spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti na č.l. 41-46 a rozsudok Krajského súdu Prešov 16CoCsp/13/2020 na č.l. 47-52 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti zo dňa 31.05.2021.

Na základe uvedeného súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Okresný súd Prešov v konaní 8Csp/198/2019 rozsudkom zo dňa 14.8. 2020 ktorý nadobudol právoplatnosť 14.6.2021 vo veci žalobcu A. B. proti žalovanému Poštová banka, a.s. (teraz 356.bank, a.s.) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 920,93 EURO spolu s 5 percentným úrokom z omeškania. Súd určil, že zmluvná podmienka uvedeného v zmluve o úvere číslo 5 747284988 zo dňa 07.07.2011 v časti 2. Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod 6., v znení: zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej vznik, platnosť výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. časti všeobecných obchodných podmienok, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.09.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť uvedenú sumu titulom bezdôvodného obohatenia a konštatovanie neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky. Súd konštatoval, že medzi stranami sporu bola uzavretá predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Súd z predložených listinných dôkazov mal za to, že v predmetnej zmluve o úvere je nesprávne uvedená podstatná náležitosť zmluvy celková výška nákladov, čo skresľuje aj RPMN ak zmluva neobsahuje aj uvedenie predpokladu výpočtu RPMN, čo znamená, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Základe uvedeného mal žalobca žalovanému zaplatiť v žiadnom na vyššie uvedené len sumu 1550 EURO, ktoré bral ako úver a keďže mu zaplatil spolu až 2470,93 EURO, bolo dôvodné zaviazat' žalovaného k zaplaceniu sumy 927,93 EURO predstavujúce neho bezdôvodné obohatenie. S poukazom na návrh na rozhodnutie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky súd nepovažoval rozhodcovskú doložku za individuálne dojednanú, a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku..

Krajský súd v Prešove rozsudkom 16CoCsp / 13/2020 zo dňa 31. mája 2021 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov číslo konania 8Csp/ 198/2019 zo dňa 14. augusta 2020.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Vo veci 8Csp/198/2019 Okresného súdu Prešov sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 920,93 Eur titulom bezdôvodného obohatenia vychádzajúceho právneho úkonu – poskytnutia spotrebiteľského úveru zmluvou o úvere, ktorá bola vadná a určenie neprijateľnosti zmluvné podmienky. Žalobca bol v konaní úspešný a to nielen na 1. stupni, ale aj v druhostupňovom konaní.

Žalobca si teda bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnil právo na plnenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností došlo. (obdobne Rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co/125/2019.)

Žalobca aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 18Csp/ 198/2019, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby, bol nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania. Ako to žalobca v replike sám uvádza je nepochybne zrejmé, že spotrebiteľ porušenie jeho spotrebiteľských práv nútený brániť sa základnom konaní, a teda podstúpiť súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľa na súde úspešný.

Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 460,- Eur v časti základného konania o bezdôvodné obohatenie. Táto čiastka zodpovedá o niečo menej ako jednej polovici sumy 920,93 Eur, ktorú si úspešne žalobca uplatnil voči žalovanému v základnom konaní súdnou cestou. Rovnako za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 150,- Eur v časti základného konania o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalobca ako dlžník bol pritom vystavený nutnosti iniciovať riadne súdne konanie ďalej v ňom pokračovať až do jeho záveru – rozhodnutia Krajského súdu vo veci a to za situácie kedy bol vystavený právnej neistote vo vzťahu k svojej majetkovej sfére od 7.7.2011 kedy došlo k uzavretiu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy až do rozhodnutia Krajského súdu v Prešove dňa 31. mája 2021 bezmála 10 rokov. Priznané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 610,- Eur je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného a je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednaní úverových zmlúv závadne konal. Preto súd priznal žalobcovi právo na primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu 610,- Eur .

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

2 15Csp/185/2021

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky,

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.